

October 7, 1966

**Note of Conversation between Foreign Minister of
the Socialist Republic of Romania Corneliu Manescu
and United States Permanent Representative to the
UN Arthur Goldberg**

Citation:

"Note of Conversation between Foreign Minister of the Socialist Republic of Romania Corneliu Manescu and United States Permanent Representative to the UN Arthur Goldberg", October 7, 1966, Wilson Center Digital Archive, ANR, Fond CC al PCR, Secția Relații Externe, dosar 176/1966, October 10, 1966: file 1-8. Translated by Larry L. Watts <https://digitalarchive.umd.edu/document/122585>

Summary:

Following a Romanian delegation to the 21st Session of the UN General Assembly, the Romanian Foreign Minister summarizes discussions between the Romanian delegation and Arthur Goldberg, US permanent representative to the UN.

Original Language:

Romanian

Contents:

Original Scan
Translation - English

Ex.1

DELEGATIA ROMANA LA SESIUNEA
 A XXI-A A ADUNARII GENERALE
 A O.N.U.

STRICT SECRET

New York, 12 octombrie 1966

— Arhiva Comitetului Executiv —
 al C. C. al P. C. R.
 Nr. 2891 / of. XII. 1966.

TOVARASE SECRETAR GENERAL,

Vă trimitem alăturat notele privind convorbirile
 avute cu:

- Arthur Goldberg, reprezentantul permanent al S.U.A. la O.N.U. (30 septembrie 1966);
- Dean Rusk, secretarul de stat al S.U.A. (5 octombrie 1966);
- A.A.Gromîko, ministrul afacerilor externe al URSS (8 octombrie 1966);
- George Brown, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii (10 octombrie 1966).

Am trimis la Ministerul Afacerilor Externe notele privind convorbirile cu A.R.Pazhwak, președintele Adunării generale, U Thant, secretarul general al ONU, A.Karjalainen, ministrul afacerilor externe al Finlandei, precum și nota referitoare la consfătuirea miniștrilor de externe ai țărilor socialiste.

M I N I S T R U,

C. Mănescu
 Corneliu Mănescu

TOVARASULUI NICOLAE CEAUSESCU,
 SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL
 AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

Ex.2 tov. I.Gh.Maurer
 Ex.3 MAE

DELEGATIA ROMANA LA SESIUNEA
XXI-A A ADUNARII GENERALE ONU

STRICT SECRET

NOTA DE CONVORBIRE

La 30 septembrie 1966, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a primit la sediul Misiunii române pe Arthur Goldberg, ambasador, reprezentantul permanent al Statelor Unite ale Americii la ONU. La convorbire au fost de față Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, și John A. Baker, consilier superior al Misiunii permanente a S.U.A. la O.N.U. A fost prezent S.Celac, secretar III în M.A.E.

Convorbire a durat 45 de minute.

La începutul convorbirii, Corneliu Mănescu a remarcat că, deși ambasadorul Goldberg nu a venit în România conform comunicării făcute în luna august a.c., are acum ocazia să-l întâlnească tot pe teritoriul românesc, în localul Misiunii permanente a României la O.N.U.

A.Goldberg a explicat pe larg modul în care a fost concepută și cum a evoluat inițiativa sa de a vizita unele țări pentru a realiza un schimb de păreri în problema vietnameză, precum și motivele care au determinat anularea acestei călătorii. În urma unei discuții aprofundate, președintele

- 2 -

Johnson a hotărît să-l trimită pe ambasadorul Goldberg în calitate de emisar personal la Varşovia, Bucureşti, Belgrad şi Sofia. A.Goldberg a ținut să accentueze că alegerea capitalelor nu a fost întâmplătoare, fiind vorba numai de "unele şi anumite" țări socialiste. Nu se avea în vedere şi o oprire în U.R.S.S., deoarece partea sovietică făcuse cunoscut încă dinainte că nu este dispusă să poarte convorbiri la Moscova la alt nivel decât prin canalele diplomatice obişnuite.

Referindu-se la răspunsurile primite la tatonările efectuate pe lângă guvernele respective, A.Goldberg a subliniat că răspunsul României a fost cel mai prompt şi singurul net pozitiv şi a exprimat mulțumiri cordiale pentru atitudinea plină de bunăvoință şi înțelegere a guvernului român. Un răspuns favorabil, deşi cu o oarecare amănare, s-a primit şi din partea Bulgariei. Ministrul polonez A.Rapacki a comunicat că preferă să discute această problemă la New York cu ocazia venirii sale la sesiunea Adunării generale, iar preşedintele Tito a explicat că în perioada respectivă are un program de vizite extrem de încărcat. Din cauza prelungirii tratativelor de la Geneva, privind spațiul cosmic, pînă la mijlocul lunii august şi intrucit răspunsurile guvernelor respective nu au fost cunoscute decât în preajma datei de 1 septembrie, A. Goldberg a fost nevoit să renunțe la călătorie, avînd în vedere şi începutul dezbaterilor în cadrul Consiliului de Securitate, precum şi necesitatea pregătirii apropiatei sesiuni a Adunării generale. Ambasadorul american a declarat că ar fi întreprins bucuros călătoria chiar dacă ar fi fost vorba numai de România, dacă nu ar fi survenit elemente majore care au împiedicat realizarea acestui deziderat. Totuşi, în cazul cînd guvernul român va considera că ar fi posibil şi oportun să primească vizita sa, el ar fi gata să vină în România după terminarea actualei sesiuni a O.N.U.

./.

- 3 -

A. Goldberg a afirmat că înțelege pe deplin semnificația și valoarea gestului de bunăvoință al guvernului român de acceptare promptă a demersului american privind vizita sa și îl consideră ca o manifestare și o confirmare a politicii autentice independente a României. În Statele Unite politica originală a statului român se bucură de respect și apreciere în rândurile populației ca și în cercurile oficiale. Ambasadorul american a subliniat că el este un om cu o viziune și o concepție politică proprie, iar în lumina opiniilor personale ferme pe care le are, urmărește cu profundă simpatie și cu un interes deosebit evoluția politică și acțiunile concrete întreprinse de România.

Corneliu Mănescu a arătat că în discuția pe care a avut-o cu ambasadorul S.U.A. la București, a remarcat că, probabil, A. Goldberg va fi în măsură să prezinte cu ocazia vizitei sale în România unele propuneri și idei noi de natură să faciliteze și să apropie rezolvarea justă a problemei vietnameze.

După informațiile de care dispune delegația română, diplomații americani ar înclina să interpreteze unele reacții înregistrate după discursul ambasadorului Goldberg ca un indiciu că ideile exprimate în acest discurs ar fi considerate drept propuneri noi ale S.U.A. de natură să faciliteze reglementarea conflictului în Vietnam. Trebuie spus cu toată sinceritatea că aceasta nu este însă și părerea părții române.

A. Goldberg a intervenit la acest punct al discuției, anunțând că urmează să participe și el la dineul oferit de secretarul de stat Dean Rusk în seara zilei de 5 octombrie în cinstea ministrului C. Mănescu. Având în vedere acest lucru, ar fi, poate, de dorit să nu anticipeze asupra conținutului comunicărilor pe care Dean Rusk și el personal vor avea prilejul să le facă în cursul discuțiilor la dineu. (În acest context A. Goldberg a subliniat cu insistență că atât Dean Rusk cât și

- 4 -

el personal au acces la aceleași surse de informare, părerile lor în această problemă coincid pe deplin și de aceea nu ar dori să se producă repetări înainte de discuția ce va avea loc în comun).

El a adăugat că secretarul de stat Rusk prețuiește contactele cu colegul său român și așteaptă cu interes schimbul de păreri pe care urmează să-l aibă cu ministrul Corneliu Mănescu, Administrația americană și personal președintele Johnson acordă o mare atenție și importanță dezvoltării relațiilor S.U.A. cu țările Europei răsăritene, și în special cu România.

Corneliu Mănescu a arătat că România nu este un dușman al Statelor Unite ci, dimpotrivă, potrivit concepției sale de a întreține relații normale cu toate statele, dorește sincer să se realizeze progrese pe calea dezvoltării relațiilor româno-americane. Iar dacă în prezent aceste relații se mențin la un nivel scăzut, aceasta nu se întâmplă din vina părții române. Această apreciere provine din sursa cea mai autorizată - ea a fost făcută de secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, într-o declarație mai largă rostită chiar în cursul acestui an.

Intr-acevăr, partea română a arătat bunăvoință, manifestându-și dorința de a îmbunătăți relațiile cu S.U.A. O delegație guvernamentală română condusă de un vicepreședinte al Consiliului de Miniștri a vizitat S.U.A., s-au purtat discuții și au fost încheiate o serie de înțelegeri pe care partea română le-a respectat și le-a îndeplinit cu strictețe. Care a fost însă atitudinea părții americane? Reprezentanții de răspundere ai guvernului S.U.A. au făcut numeroase promisiuni și au dat tot atâtea asigurări care - trebuie să constatăm cu regret - nu și-au găsit încă expresia în fapte. În aceste condiții partea română se vede nevoită să privească în mod diferențiat afirmațiile guvernului S.U.A., pe de o parte, și faptele concrete, pe de altă parte. În situația care s-a creat se poate pune în mod logic întrebarea dacă nu cumva S.U.A. așteaptă să se producă o schimbare de regim în România înainte

- 5 -

de a se hotărî să porceadă la normalizarea relațiilor economice și comerciale. Or, lucrul acesta nu este și nu va fi posibil.

A. Goldberg a spus că în calitate de membru al cabinetului Johnson și de fost membru în cabinetul lui Kennedy, este în măsură să declare că pentru guvernul american este o chestiune de principiu să înțeleagă și să respecte regimul politic diferit al unor țări, care nu trebuie să constituie un obstacol în calea relațiilor lor cu S.U.A. Această teză a fost afirmată de președintele Kennedy, într-un discurs la a cărui redactare a participat și A. Goldberg, iar valabilitatea ei este aceeași și în prezent.

Ambasadorul american a arătat că administrația S.U.A. respectă și privește cu înțelegere procesele politice care au loc în țările socialiste și este de dorit să se adopte aceeași atitudine în examinarea realităților structurale și evoluției interne a societății americane.

Trebuie luat în considerație în primul rând faptul că, după cum se spune, constituția americană nu a fost concepută pentru a face viața comodă ramurii executive a guvernului. De aceea neconcordanța iar uneori chiar divergențele dintre diferitele compartimente ale conducerii treburilor statului - Administrația, Congresul, aparatul judiciar - creează greutăți și duc la tergiversări în rezolvarea unor probleme importante.

În al doilea rând, trebuie spus cu toată sinceritatea că există unele greutăți de ordin intern generate de starea de spirit a anumitor secțiuni ale populației. Spre exemplificare, A. Goldberg a relatat că, recent, a ținut la Chicago, la rugămintea secretarului de stat Rusk, un discurs în fața unei mari adunări formată în majoritate din americani de origine poloneză. Discursul, care avea drept temă principală necesitatea dezvoltării relațiilor S.U.A. cu țările din răsărit, nu a fost primit cu prea mult entuziasm. Este adevărat că polonezii respectivi aveau, poate, motive speciale să nutrească

- 6 -

unele nemulțumiri față de vechea lor patrie, însă în esență acest fapt vine să illustreze ideea că în procesul de democratizare administrația americană are uneori de înfruntat sentimentele negative ale unei părți a populației. De aceea, ar fi poate mai indicat să se aprecieze atitudinea administrației S.U.A. nu numai după rezultatele concrete obținute, ci și dacă a făcut tot ce i-a stat în putință pentru realizarea obiectivelor dorite de ambele părți.

Corneliu Mănescu a remarcat că guvernul român nu are posibilitatea să se adreseze Congresului S.U.A., ci tratează cu persoanele investite cu funcții oficiale de stat, cu Dean Rusk, Arthur Goldberg etc. "Nu sîntem atît de imaginativi să sugerăm vreo schimbare a modului dv. de lucru" - a adăugat C.Mănescu.

În ceea ce privește reacțiile negative ale unor părți ale populației, se constată mai degrabă că autoritățile americane devin în prezent victimele imaginii pe care ele însele au promovat-o despre țările socialiste.

C.Mănescu a arătat că așteaptă cu interes întrevăderea cu secretarul de stat Dean Rusk în cadrul căreia va exista, desigur, posibilitatea să se facă și o trecere în revistă a problemelor discutate cu prilejul actualei întîlniri și l-a rugat pe ambasadorul american să transmită respectele sale președintelui L.B.Johnson.

A.Goldberg a spus că remarca ministrului de externe anticipează observația sa finală. Chiar în cursul dimineții a avut o întrevădere cu președintele Johnson pe care l-a informat despre întîlnirea prevăzută și care l-a rugat să transmită salutul său ministrului afacerilor externe al României.

La plecare, A.Goldberg a spus pe un ton de glumă: "Vă rog să nu fiți prea aspru cu mine în discursul dv. general la O.N.U.".

./.

8

- 7 -

C.Mănescu a răspuns că delegația română își va exprima cu franchețe părerile, însă fără înjurături, deoarece asemenea procedee nu sînt proprii modului nostru de a acționa.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă bună, de lucru.

7 octombrie 1966

C. Mănescu

10 exp.

red.: S.Celac
dact.: I.Ciobanu/

Note of Conversation
September 30, 1966

On September 30, 1966, Corneliu Manescu, foreign minister of the Socialist Republic of Romania, received Arthur Goldberg, permanent representative of the United States of America to the UN, at the office of the Romanian Mission. Participants in the meeting were Mircea Malita, deputy foreign minister, and John A. Baker, senior counsel to the permanent Mission of the U.S.A. to the UN. S. Celac, third secretary in the MFA was also present.

The conversation lasted 45 minutes.

At the beginning of the conversation, Corneliu Manescu remarked that, although Ambassador Goldberg had not come to Romania in conformity with the communication made in August this year, he now has the occasion to meet everyone on Romanian territory, in the place of the permanent Mission of Romania to the UN.

A. Goldberg explained in general terms the way in which his initiative to visit some countries for an exchange of views on the Vietnamese problem was conceived and evolved, as well as the motives that determined the annulment of his journey. After a detailed discussion, President Johnson decided to send Ambassador Goldberg as his personal emissary to Warsaw, Bucharest, Belgrade and Sofia. A. Goldberg insisted on emphasizing that the choice of capitals was not accidental, since it was a matter of only "some certain" socialist countries. He did not consider stopping in the USSR because the Soviet side had made it known before that it is not disposed to hold conversations in Moscow at a high level except through the regular diplomatic channels.

Referring to the responses received to feelers put out to the respective governments, A. Goldberg underscored that the response of Romania was the most prompt and the only one that was completely positive, and he expressed cordial thanks for the attitude showing the good-will and understanding of the Romanian government. A favorable response, although somewhat delayed, was also received from the Bulgarians. Polish Minister A. Rapacki communicated that he preferred to discuss this problem in New York on the occasion of his arrival for the General Assembly session, and President Tito explained that in the respective period he had an extremely full program of visits. Because of the prolongation of the negotiations in Geneva, regarding space, up until the middle of the month of August, and since the responses of the respective governments were not known except around September 1, A. Goldberg was forced to cancel the trip, having in view also the beginning of the debates within the UN Security Council, as well as the necessity of preparing for the upcoming session of the General Assembly. The American Ambassador declared that he would have happily undertaken the trip even if it had only been to Romania, if major elements had not intervened that blocked the realization of this desideratum. Nevertheless, in case the Romanian government considers that it would be possible and opportune to receive his visit, he will be ready to come to Romania after the end of the current UN session.

A. Goldberg affirmed that he understands fully the significance and value of the gesture of goodwill shown by the Romanian government in its prompt acceptance of the American demarche regarding his visit and he considers it a manifestation and confirmation of Romania's policy of genuine independence. In the United States the original policy of the Romanian state enjoys respect and appreciation among the general population and in official circles. The American Ambassador underscored that he is a man with his own political vision and conception, but in light of firm personal opinions that he has, he follows with profound sympathy and special interest the political evolution and concrete actions undertaken by Romania.

Corneliu Manescu explained that in his discussion with the U.S. Ambassador in Bucharest, the ambassador remarked that, probably, A. Goldberg would be in the situation of presenting some new proposals and ideas on the occasion of his visit to Romania of a nature to facilitate and approach the just resolution of the Vietnamese problem.

According to information of which the Romanian delegation disposes, the American diplomats were inclined to interpret some of the reactions registered after the

discourse of Ambassador Goldberg as an indication that the ideas expressed in that discourse would be considered correctly as new proposals of the U.S.A. of a nature to facilitate the regulation of the conflict in Vietnam. However, we must say with all sincerity that this is not also the opinion of the Romanian side.

A. Goldberg intervened at this point of the discussion, announcing that he also would be participating in the dinner offered by Secretary of State Dean Rusk on the evening of October 5 in honor of Minister C. Manescu. Bearing this in mind, it would be desirable, perhaps, not to anticipate the contents of the communications that Dean Rusk and myself personally will have the occasion to make during the course of the dinner. (In this context A. Goldberg underscored with insistence that both Dean Rusk and he personally have access to the same sources of information, that their opinions on this problem coincide fully and that he would not like to produce repetition before the joint discussion will take place.)

He added that Secretary of State Rusk cherishes the contacts with his Romanian colleagues and awaits with interest the exchange of opinions that he will have with Minister Corneliu Manescu. The American administration and President Johnson personally accord a great attention and importance to the development of U.S. relations with the countries of Eastern Europe, and especially with Romania.

Corneliu Manescu explained that Romania is not an enemy of the United States but, on the contrary, according to its conception of maintaining normal relations with all states, sincerely desires that progress should be realized on the path of developing Romanian-American relations. If at present these relations are maintained at a reduced level, that is not the fault of the Romanian side. This appreciation comes from the most authorized source - it was made by the General secretary of the Central Committee of the Romanian Communist Party, Nicolae Ceausescu, in a longer declaration made last year.

Truly, the Romanian side has shown goodwill, manifesting its desire to improve relations with the U.S.A. A Romanian governmental delegation led by a vice-president of the Council of Ministers visited the U.S.A., where discussions were held and were concluded with a series of understandings that the Romanian side has respected and fulfilled to the letter. What was the attitude of the American side? Responsible representatives of the U.S. government made numerous promises and gave an equal number of assurances that - we must note with regret - have not yet found expression in deeds. Under these conditions the Romanian side sees the need to view in a differentiated way, on the one hand, the affirmations of the U.S. government and, on the other hand, concrete deeds. In the situation created the question can be logically asked as to whether the U.S.A. is not awaiting for a change of regime to be produced in Romania before taking the decision to proceed with the normalization of economic and commercial relations. But this is not and will not be possible.

A. Goldberg said that as a member of the Johnson cabinet and as a former member of the Kennedy cabinet, he is in a position to declare that it is a question of principle for the American government to understand and respect the different political regimes of countries, which must not constitute an obstacle in the path of their relations with the U.S.A. This thesis was affirmed by President Kennedy, in a speech edited with the participation of A. Goldberg, and it has the same validity at present as well.

The American ambassador explained that the U.S. administration respects and views with understanding the political processes that have taken place in the socialist countries and it is desirable that the same attitude be adopted in examining the structural realities and internal evolution of American society.

In the first place, the fact that, as they say, the American Constitution was not conceived in order to make life comfortable for the executive branch of the government must be taken into consideration. Given that the lack of concordance and sometimes even divergence among the different compartments of the leadership of the affairs of state - the Administration, the Congress and the judicial apparatus - creates difficulties and leads to delays in the resolution of some important issues.

In the second place, it must be said with all sincerity that there are some difficulties of an internal order generated by the mood of certain sections of the population. As demonstration, A. Goldberg related he recently gave a speech at the request of Secretary of State Rusk to a large gathering formed in the majority by Americans of

Polish origin. The speech, which had as its principal theme the necessity of developing U.S. relations with the countries of the East, was not received with very much enthusiasm. It is true that the respective Poles had, possibly, special motives for nourishing some dissatisfaction towards their old fatherland, however, in essence this fact illustrates the idea that in the democratic process the American administration sometimes had to confront the negative sentiments of a part of its population. Given that, it would be more indicated to appreciate the attitude of the U.S. administration not only on the basis of concrete results obtained, but also of whether it did all that stood in its power in order to realize the objectives desired by both sides.

Corneliu Manescu remarked that the Romanian government does not have the possibility to address the U.S. Congress but only to treat with the persons invested with official state functions, with Dean Rusk, Arthur Goldberg, etc. "We are not so imaginative as to suggest any changes in the way that you work" - C. Manescu added.

Regarding the negative reactions of some part of the population, it can be noted that the American authorities become at present the victims of the images that they themselves have promoted about the socialist countries.

C. Manescu explained that he awaits with interest the interview with Secretary of State Dean Rusk in the framework of which, certainly, there will be a possibility to pass in review the issues discussed in the current meetings and he requested the American ambassador to transmit his respects to President L. B. Johnson.

A. Goldberg said that the remark of the foreign minister anticipates his final observation. Even in the course of this morning he had an interview with President Johnson in which he informed him about the upcoming meeting and the President requested him to transmit his greetings to the foreign minister of Romania.

On departing, A. Goldberg said in a jocular tone: "Please do not be too harsh with me in your general speech at the U.N."

C. Manescu responded that the Romanian delegation would express its opinion frankly, but without insult or injury, because such procedures are not appropriate to our mode of action.

The interview developed in a good, working atmosphere.

October 7, 1966